

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Lelkeszi köszöntő	1
Pünkösd gondolatok	2
Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	3
Interjú Papp Tamással	4
Élet a gyülekezetben	5
Keresztyényüldözés ma – Kína	6
Könyvajnló	7
Mit tudhatunk a Szentlélekről?	8

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Ábrahám Sára, Bartal Zsuzsanna, Fábián Réka, Goldbach Ferenc, Kertész Adrienn, Koroknai-Tegez Ferenc, Leskó Tamás, Lindner Gusztávné, Dr. Lindner Gyula, Sós-Hegedűs Zsófia, Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

„Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt.” (Zsolt.66,10)

Kedves Testvérek!

Valóban megpróbált minket az Isten. Húsvétkor még csak hallgattuk a rossz híreket. Aki eddig nem tudta, az is megtanulta, mi a virológia. Csak számoltuk a napokat, még mennyi a nyitásig. Meddig kell még bezárva lenni? Mi lesz a megoldás? Nincs olyan család, ahol a betegség ne zárt volna be valakit akár hetekre. A napi halálzási statisztikák, amelyek akkor váltak igazán fájóvá, amikor szereteteink, ismerőseink mentek el mellőlünk a minden élők útján. Megéreztek a kiszolgáltatottságot, védtelenséget, hogy nincs hova bújni, mert nem tudjuk, merről jön a támadás. Ugyanakkor maszkban kellett járni, korlátozták a mozgásunkat, amit sokan teherként éltek meg. Nem beszélve a vakcinák körül kialakult vitáról, hogy mi jó és mi rossz, kell-e, vagy nem, hatásos-e, vagy nem. A home office és a digitális oktatás kényelmetlenségei, és még sorolhatnám, ami miatt fel kellett adnunk az addig megszokott életünket. Mint keresztyén ember azonban csak a fenti Igére tekintek, mert hiszem, a próba sohasem a szorongatásért önmagáért, hanem értem van.

Jaj nekünk, ha az elmúlt időszakból csak a nehézséget visszük tovább, és nem értékeljük át az életünket, nem alakítjuk át az értékrendünket! Jaj, ha a mostani szabadságban pedig nem tudjuk átélni az Isten megtartó kegyelmét! Jaj, ha nem érezzük meg a megtisztulás örömét!

Mert eljött a nap, és kinyithattuk az ajtót, és újra megtelhetett a templomunk!

Nagyszerű volt május másodikán újra látni a sok felnőttet és gyermeket a templomban. Megindító volt örülni egymásnak, hazajönni a templomi közösségbe. Sokan azt mondták, nehéz lesz az elszéledt nyájat ismét hazahívni. Jó volt megélni, hogy mi angyalföldiek nem széledtünk el, mert itthon vagyunk. Hála Istennek, hogy velünk volt, és köszönet Nektek, Szeretteim, hogy itt vagytok.

Itt szeretném megköszönni minden munkatársunknak, szolgáló testvérünknek, hogy ebben a nehéz időszakban helytálltak, tették a dolgukat. Isten áldása legyen rajtuk!

De hogyan tovább?

Mondhatnám, mintha mi sem történt volna. Hiszen nem hátrafelé, hanem előre nézünk, összetartozásunkban, hitünkben megerősödvén. Idén sajnos elmarad a konfirmáció. Ez fájó, de reménységgel nézünk a jövőre. Lelkesen készülünk a pünkösti ünnepekre, és az azt megelőző előkészítő hétre. Várjuk a kormány döntését, hogy mehessünk berekfürdői gyülekezeti családi hétvégére, szervezhessük a nyári táborokat, amelyekre már sok gyermek jelentkezett.

Vasárnaponként továbbra is tartunk 8 és 10 órakor is istentiszteletet, amelyre szeretettel várunk mindenkit. Minden egyéb változásról a honlapunkon adunk tájékoztatást.

(www.frangepan.hu)

Imádságos szeretettel Isten áldását kívánom mindenki életére:

2021. pünkösdjében

Szloboda József lelkipásztor

KERTÉSZ ADRIENN

Pünkösdi gondolatok

„Nem hagyok titeket árván, eljövök hozzátok.”
(Jn 14, 18)

Isten minden egyes nap, minden pillanatban velünk van. Mégpedig Szent Léleke által, ami mindenütt jelenvaló. Vannak, akik ezt hiszik, olykor érzik és tapasztalják, mások viszont nem. Például azért, mert nem figyelnek Istenre, elzárkóznak tőle akár tudatosan, akár tudattalanul és ezzel megfosztják magukat Isten jelenlétének a megtapasztalásától és áldásaitól. Jézus megígérte, hogy visszajön hozzánk, de addig is elküldte hozzánk a Szent Léleket. Sokszor azonban nem tudunk mit kezdeni a Szent Lélekkel, mint fogalommal. A Szent Léleknek sok ajándéka közül például az az egyik, hogy nem hagy minket árván, hanem velünk van. Isten tehát nem hagy minket sohasem magunkra, még a nehéz időkben sem. Nem hagy minket egyedül a világban.

Ha belegondolunk a világmindenség hatalmasságába és végtelenségébe, s abba, hogy mennyire porszemnek tűnik az emberi élet a hatalmas univerzumban, akkor egy hitetlen ember csak annyit gondol, hogy küzdeni kell, s igyekszik boldogulni, ahogy tud, vagy annyira, amennyire akar, de az egész élete egy jelentéktelen, röpké pillanatnak tűnik a végtelen időben és térben. Talán azt hiszi, nyomot hagy maga után a világban, esetleg az utódai által. Hiszen történelmünk során is oly sok ember akart nyomot hagyni maga után: elnökök, királyok, császárok, akiknek talán fennmaradt a neve és ahhoz még néhány adat, de az egész lényük, akik valóban voltak, nem maradt fenn, hiszen az csak néhány közvetlen hozzátartozójuk számára volt igazán ismert.

Valóban hiábavalóság lenne minden? Csupán véletlen az élet s az, hogy a vírushelyzet következtében kik mennek el a földi életből és kik maradnak velünk? A hívő ember számára nincsenek véletlenek. Mi tudjuk azt is, hogy nem vagyunk árvák. Nem véletlenül és magától állt össze ez a világ sem számunkra. Mi nem a véletlenben vagy a sorsban hiszünk, hanem abban, hogy Isten által van értelme az életünknek. Hisszük azt, hogy bár bűnösök és gyarlók vagyunk, de az életünk igen is számít. Isten számontart bennünket, fontosak vagyunk neki mindannyian, és szeret minket. Isten Fia, Jézus Krisztus még az életét is feláldozta értünk. S akik benne hisznek, azok számára van megtisztulás a bűnből és van feltámadás az örök életre. Amikor Jézus elment a mennybe, akkor sem hagyott minket magunkra, hiszen Isten Szent Léleke által mindig velünk van.

Most is jelen van az életünkben, de nekünk is keresnünk kell vele a kapcsolatot, hogy jobban megértsük őt.

Ha vágyunk Isten vigasztalására ebben a nehéz helyzetben, ha szeretnénk megérteni, merre és hogyan legyen tovább a következő lépésünk, ha útmutatásra van szükségünk, lelki erőre például egy betegség, a munkanélküliség vagy bármilyen más teher alatt, vagy ha szeretnénk hálát adni és lelki békességre találni Istennél, akkor szóba kell állnunk Istennel. Szólítsuk meg őt imádságban! Keressük őt a gyülekezeti alkalmakon! Ismerjük meg hozzánk írt üzeneteit a Biblián keresztül, azt olvasva!

Csodáljuk meg a természetet, ami keze munkája, s a világ logikus működését és összetettségét, és lássuk meg vezetését eddigi életünkre visszatekintve!

Milyen gyakran keressük Istent? Nincs olyan, hogy túl sokszor, csak olyan van, hogy nem elégszer. Helyes minden nap így élni, s milyen jó lenne minden pillanatban arra gondolnunk, hogy bizony, mi Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Hiszen Isten Lélek, és Léleke mindenütt velünk van. Nem vagyunk hát árvák a bajban sem. Mert Isten sohasem hagy el minket. Olyan nagyon fontosak vagyunk neki, hogy emberi alakot öltve még az életét is feláldozta értünk. Legyen hát számunkra is fontos a jelenléte az életünkben, hogy végre észrevegyük ajándékait és hálás szívvel megköszönjük azokat.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz

10. úrnapja

„Micsoda az isteni gondviselés?”

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

„Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak.” (Mt 10:29-30)

Nagyon nehéz elszakadni attól a gondolattól, hogy vajon miért van járvány. Szeretünk minden kényelmetlenséget megszüntetni, s a tragédiák meghaladják tűrőképességünket. Lehet, hogy a maszk viselése kellemetlen. Lehet, hogy a gyermekeink otthoni tanulása kényelmetlen. Lehet, hogy a szüleinknek szervezett bevásárlás plusz munkát igényel. Sőt a Facebook vírusszakértői is hagynak még bennünk bizonytalanságot a betegség kezelésével kapcsolatban. De mára már mindenkinek van egy ismerőse, aki korábban egészségesnek tűnt, és jobb esetben heteken keresztül ágyban fekvőre gyötörte a betegség, rosszabb esetben váratlanul meghalt. Ez pedig már nem kellemetlen, hanem velünk maradó szenvedés.

Miért? Ide s tova több mint egy éve aktívan imádkozunk reggel és este. Kiemelten figyelünk az idősekre, a gyerekekre, az egészségügyben dolgozókra... Hol van mindennek a vége? Miért nem szünteti meg Isten a járvány terjedését? Egyre másra üti fel fejét egy újabb mutáns, s amikor mi azt váránk, hogy talán már látszik mindennek a vége, akkor ránk nehezedik a jövő bizonytalanságának homálya. Gondviselő Isten... Volna rá hatalma, hogy mindennek véget vessen, és nem teszi. Volna rá hatalma, hogy csodát téve talpra állítsa a beteget, vezesse az orvosok kezét,

az oltás hatékonyságát megtámogatva, megvédje a szülőket, ne engedjen árvaságra gyermekeket, egyben tartson családokat. Lehetne azt mondani a felelőtlen emberekre, hogy azt kapják, amit érdemeltek, de miért esnek áldozatul, akik odafigyelnek, betartják a szabályokat, ráadásul hisznek és engedelmeskednek Istennek? Hol van a gondviselő Isten? Ez lenne a gondviselés?

Hívó emberként azt valljuk, hogy minden történés nem esetleges, hanem az Ő atyai kezéből jön. Minden. A jó is, a rossz is. Gondolhatunk arra, hogy ez a hosszúra nyúló nyüglődés a felelőtlen emberi viselkedés következménye. És még nem számoltuk fel azokat a körülményeket, amik ide vezettek. Amíg a patkányok és a higiénia hiánya része volt az emberiség mindennapjainak, addig a pestis is rendszeresen megújuló járvány volt. Talán amíg a városi népsűrűség növekszik és a kontinensek közötti utazási idő rövidül, a vásárolt áruk pedig megkerülik a fél világot, addig a járvány velünk marad. S Isten gondviselése pedig az, hogy valami úton módon rá fog venni ezek megváltoztatására. Lehet, hogy a gondviselés e cél elérésének kikényszerítése. Negyven évig vándoroltak a zsidók a pusztában, mielőtt a fiak fia beléphettek volna a Kánaán földjére.

A gondviselő Istennek végtelen ideje van célját elérni. S közben hazahívja, aki felől úgy döntött. Mózes, Áront vagy szeretteinket. Ha nem látunk is bele döntéseibe, biztos hogy a történéseket fel akarja használni formálásunkban. A gondviselés tehát arról szól, hogy ami történik, azzal a javunkat szolgálja. Lehet, hogy ezt nem ismerjük fel, lehet, hogy ezt nem akarjuk elfogadni, vagy nehezen toleráljuk. De jól akkor cselekszünk, ha a történekekben engedelmesek vagyunk neki.

Nem könnyű észrevenni mindenben Isten gondviselését. De akik képesek rá (akik Istent szeretik), azoknak minden javukra van.

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, a kik Istent szeretik, minden javokra van, mint a kik az ő végzése szerint hivatalosak.” (Róm 8, 28).

GERZSENYI SÁNDOR

Jöjj, Szentlélek!

Szólít a dallam, jöjj, égi Tűz!
Hintsd ránk a fényt, ami bűnt elűz.
Úgy kell ma nekünk a drága Láng!
Bajverte híveid szánva-szánd.
Jöjj, drága Szentlélek, adj új erőt,
Nélküled bús és szegény a föld.
Szólít az ének, szállj, szent Galamb!
Elnémul most minden földi hang.
Tárt szívvel várunk, költözz belénk,
Add vissza nekünk a szép reményt.
Tenélküled létünk a porba hull.
Általad győzünk. Te légy az Úr!

DR. LINDNER GYULA

Interjú Papp Tamással

- Úgy tudom Kárpátaljáról származol. Mesélnél nekünk arról a világról, amiben felnőttél?

Igen, Kárpátaljáról származom. Pontosabban Makkosjánosiból, Beregszász mellől. Mivel Makkosjánosi nagyjából 15 kilométerre helyezkedik el a határtól, ezért túlnyomó többségben magyar családok lakják. Kárpátalja a második világháború után Ukrajnához került, így én a Szovjetunióban nőttem fel. Ez nekünk, akkori gyerekeknek csupán annyit jelentett, hogy kötelező volt az iskolában az orosz nyelv tanulása és különböző "pionír" rendezvényeken kellett megjelenünk. A vidéki gyermekkor felhőtlen-ségét nem tudták beárnyékolni a nagyvilágban zajló események. Évközben iskolába jártunk, nyáron táboroztunk és ha a szabadidőnk engedte, akkor az utcán koptattuk a futball labdát, télen pedig a korcsolyánkat..

- Föl tudnád idézni magadban, hogy mikor hallottál először Jézusról? Rögtön hatott rád az Úr ígéje, vagy hosszabb út vezetett a megtéréshez?

Pontosan emlékszem mikor hallottam először Jézusról. A 90-es évek elején a Szovjetunió felbomlását követően megrendezésre került Zimányi József vezetésével Balazséron a volt Pogány-kastélyban (ma már Bétel Konferenciaközpont) az első református ifjúsági hittábor. Kárpátalján sok ideje először akkor hallhatott a fiatal-ság szabadon Istenről. A tábor megszervezéséről én és a barátaim nem tudtunk. A kastély udvarán fociztunk, amikor egy teherautó begördült az udvarra. A segítségünket kérték a lepakolásban, valamint a bútorok mozgatásában. A pakolás során kialakult jó hangulat és társaság hatására

úgy döntöttem ott maradok velük és részt veszek én is a táborban. Egy hónap alatt négy csoport váltotta egymást és ez az egy hónap, az élmények mind közelebb vittek engem Jézushoz. Az igehirdetések, a közös énekek, a programok, a tábor alatt kialakult új barátságok értékét akkor fogtam fel, amikor a bizonyos egy hónap leteltével a ki-ürült kastélyt néztem, és szomorúság fogott el, de a szívemben már ott volt Jézus.

Az ifjúkori megtérésemet követően sem a családom, sem a barátaim társaságában nem tudtam közel maradni az Úrhoz. A párommal is hasonló világi társaságban találkoztam, bár ő vallásosan nevelkedett, járt templomba is, de nem tért meg. A házasságkötésünkkor és később a gyermekünk keresztelésekor természetesen volt templomi szertartás, hiszen ez volt a szokás, de többet sajnos nem jelentett számunkra. Az életünkben nem volt békeség, és ma már tudom, hogy azért, mert nem volt jelen benne Isten. Az ünnepekkor és a gyermekünk szerepléseikor ott ültünk a templomban, de nem volt nyitott a szívünk az Igére. Mivel több évig szakácsként dolgoztam, az éjszakai élet, az alkohol, a drogok nem voltak ismeretlenek számomra, hisz mindig volt egy buli, amire marasztaltak. A feleségem igyekezett beilleszkedni, és megtalálni a helyét a makkosjánosi gyülekezetben. A családban az életmódból kifolyólag folyamatos konfliktus volt. A feleségem kitartásának köszönhetem azt, aki ma vagyok, és azt, hogy az Úrhoz vezetett engem. Bár rögtön volt a megtérésemhez vezető út, nagyon sok ember szeretete és kitartása árán megbocsátást nyertem Istentől, és tiszta lappal tudtam kezdeni az életem a családommal.

- Hogyan kerültél kapcsolatba az angyalföldi református gyülekezettel? Milyen gyülekezeti alkalmakon veszel részt?

A lányom Magyarországon tanult már öt éve, mikor elkezdődtek a koronavírus járvánnyal kapcsolatos lezárások. Haza kellett költöznie a kollégiumból, és Kárpátalján ragadt három hónapig. A feleségemmel ezt az időt ajándékként éltük meg, hiszen nagyon rég volt, hogy huzamosabb ideig mindhárman otthon voltunk.

A 2020-as tavasz során rengeteget bicikliztünk, túráztunk, családot látogattunk közösen. Ennek hatására jöttünk rá, mennyire hiányzott az együtt töltött idő. A feleségem kilépett a munkahelyéről és az

SÓS-HEGEDŰS ZSÓFIA

Élet a gyülekezetben

Tisztán emlékszem arra, amikor hétéves voltam, ott üldögéltem az általános iskola egyik tantermében, és vártam a hittantanárnőt. Mellettem egy idősebb lány ült egy széken, aki talán akkor hetedikese lehetett. Pár perccel később megérkezett Viki néni, a hittantanárnő, és el is kezdtük az órát. Noé történetét kezdte el mesélni nekünk azon a délutánon, de nem fejezte be. Akkor hallottam először ezt a bibliai történetet. A tanárnő az óra után meg is kérdezte tőlem, hogy lenne-e kedvem vasárnap templomba menni, és akkor biztosan megtudom a végét a történetnek. Nekem tetszett ez az ötlet, mert meg szerettem volna tudni, hogy mi lesz Noéval és a bárkával.

Vasárnap apukámmal el is mentünk a templomba. Ő szokás szerint beült az istentiszteletre, én meg mentem a többi gyerekkel együtt a tanárnő után. Az istentiszteletet követően boldog voltam, mert megtudtam, hogyan végződött a történet, és úgy voltam vele, hogy a következő héten is eljövök a templomba. Az elején nem ismertem senkit a gyerekek közül, emiatt sokszor nem is volt kedvem templomba menni, vagy ha el is mentem, akkor in-

kább apukámmal ültem az istentiszteleten. Nyaranként viszont mindig szívesen táboroztam, és ez alatt a pár nap alatt sikerült összebarátkoznom a többiekkel. Ahogy teltek az évek, a rendszeres táborozás és az iskolai hittanórák során kialakult egy olyan jó társaság, akik miatt egyre többet jártam templomba.

Amikor már a konfirmációra készültünk, éreztem, hogy itt sokkal, de sokkal többről van szó, mint egy jó társaságról. A gyülekezet egy család, és én is ennek a családnak a részévé váltam, mikor lekonfirmáltam. Ma már el se tudnám képzelni, hogy ne maradjak ott még egy fél órára beszélgetni a barátaimmal az igehirdetés után, vagy hogy nyáron ne menjek a balatonfűzfői táborba segíteni. A szombati gyerekvigyázásról nem is beszélve. A hétfő estéim pedig nem lennének teljesek az ifis beszélgetések nélkül.

Ezek az alkalmak és még számos más esemény (karácsonyi gyerekműsor, koszorúkészítés, napközis gyerektábor) segítettek abban, hogy beilleszkedjek a közösségbe és megtaláljam a helyemet a gyülekezetben.

én munkahelyem is megszűnt, ennek hatására döntötünk úgy, hogy felköltözünk Budapestre, hogy ne csak havonta egy hétvégét tölthessünk együtt egy családként. A fővárosba költözésünket követően szerettünk volna a közelben találni egy gyülekezetet, ahol minket is szívesen látnak. A 14-es villamoson utaztunk bevásárolni, amikor a feleségem figyelmes lett az angyalföldi gyülekezetet jelző táblára. Aznap este elindultunk sétálni, hogy megtaláljuk a táblán jelzett templomot. Budapest még nagyon ismeretlen volt számunkra akkor, ezért nem találtuk meg elsőnek, csak egy negyedórás keresgélés után. A következő nap elmentünk istentiszteletre, ahol a gyülekezet első perctől fogva a szívünkbe lopta magát. Az angyalföldi gyülekezet alkalmain igyekszem aktívan részt venni. Tagja vagyok az énekkarnak, amennyiben időm engedi részt veszek a bibliaórákon, és amennyiben az intézkedések engedik, az istentiszteleteken is.

- Mit gondolsz, mit látsz magad körül: a járvány közelebb hozza az embereket Istenhez?

A koronavírus járvány és a korlátozások egy kis időt adtak számunkra a rohanó világban, hogy megálljunk, elgondolkozzunk az életünkön, a hitünkön. Több időt tölthetünk a szereteteinkkel, Istennel. De úgy gondolom aggodalomra nincs okunk, mert mindannyian Isten kezében vagyunk.

- Az interjú végén megosztanál velünk egy igét, ami nagy hatást gyakorolt rád és elkísért eddigi életed során?

„Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod.” (5Mózes 30,19.)

Ez az igevers nagy hatással volt rám, ugyanis a csongori misszióban a megtérésemet követően ezt az igét kaptam ajándékba. Az igevers megfogott azzal, hogy válaszd az életet és így is tettem.

ÁBRAHÁM SÁRA

Keresztyényüldözés ma - Kína

Az Open Doors szervezet a honlapján az alábbi imakéréssel fordul a világ keresztyéneihez:

„Imádkozzunk Kínáért! Kérjük az Urat, hogy adjon az egyház vezetőinek bölcsességet és útmutatást, hogy a gyülekezteket világosságban tudják vezetni a megnövekedett korlátozások és ellenőrzések ellenére is. Emeljük fel imádságban mindazokat, akik elhagyták korábbi vallásukat Jézus követéséért. Imádkozzunk, hogy ne érje őket sérülés, hogy hitükben megerősödve tudjanak tanúságot tenni. Kérjük az Urat, hogy nyissa meg a hatósági személyek szemét az evangélium páratlan erejére és szépségére.”

Kína a Közel-Kelettel szemben nem rendelkezik régi keresztyén gyökerekkel. A keresztyénség Kínában Kr. u. 7. században jelent meg, de az évszázadok alatt a közelmúltig többször is betiltották. Az első miszionárius a nesztoriánus Alopen volt, aki 635-ben érkezett Kínába. Az évszázadok során több ferences és jezsuita szerzetes is terjesztette a keresztyénséget. 1610-ben már 25 ezer keresztyénről beszélhetünk Kínában. A protestáns misszió alapjait 1807-ben Robert Morrison angol miszionárius fektette le, akinek a nevéhez az első kínai fordítású Biblia is kötődik. Kínában 1949 óta kommunizmus van. Elnyomás és keresztyényüldözés jellemezte a 30 évig tartó Mao-Ce-tung érárt.

Az országban kétféle egyház létezik: az egyik az állam által elismert Három Önálló Egyház, melyhez csatlakoznia kellett a keresztyén protestantizmusnak és a katolicizmusnak. Azonban sok keresztyén szerint az egyház vezetője nem lehet egy világi rezsim, mely ráadásul a kínai hivatalos ideológiát, a marxizmust képviseli. A másik az illegálisnak számító Kínai Protestáns Földalatti Egyház. A vallási helyszínek gyakran a hívők otthonai, ezért a kínai protestáns földalatti egyházat „házegyháznak” nevezik. Ezek sok esetben karizmatikus mozgalmak, melyek rekord sebességgel növekszenek, követőik száma 2030-ra akár a kétszázmilliót is elérheti.

A helyzet a Kínai Kommunista Párt számára elkezdett zavaróvá válni, hiszen a hivatalosan ateista rendszer minden vallási kötődést burkolt fenyegetésként fog föl. Úgy gondolják, hogy a keresztyénség alkalmas a „kínai harmónia” megbontására. A The Guardian tavaly arról is beszámolt, hogy a kínai Kommunista Párt saját bibliafordítást ad ki, amely „megfelelően” értelmezi a szöveget. A kínai keresztyének elmondása szerint azonban ma rosszabb a helyzetük, mint Mao-Ce-tung kulturális forradalma alatt. A keresztyéneknek nincs esélyük arra, hogy felemelkedje-

nek, vagy előnyökhöz jussanak. A Kínai Kommunista Párt a digitális kontrollnak köszönhetően sorra tartóztatja le az online imaalkalmakon résztvevő keresztyéneket is. Az Open Doors szervezet jelentése szerint Kínában történt a világon a legtöbb egyházellenes erőszakos cselekmény: tavaly 5576 egyházi létesítményt korlátoztak, zártak be vagy pusztítottak el egy 2018-as törvény alapján, mintegy ezer embert pedig bebörtönöztek. Keresztek ezreit bontották le a templomokról és semmisítették meg.

Kína az egyik legcsodálatosabb bizonyosság arra, hogy az állami elnyomás és üldöztetés sem akadályozhatja meg a keresztyénség terjedését. Becslések szerint az 1,4 milliárd lakosú Kínában ma több, mint 100 millió keresztyén él.

FÁBIÁN RÉKA

Könyvvajánló - Bauer Barbara: A fekete rózsza

Ez a nosztalgikus hangulatú történelmi-romantikus családrégény könnyen és hamar belopja magát az olvasó szívébe, mivel története hétköznapi átlagos emberekről szól, akiknek fontos a családi kötelék, a haza, a nemzet, valamint a magyar kultúra szokásai és hagyományai.

A könyv főszereplője Anna. Fiatal nőként reménnyel és hittel várja haza a háborúból vőlegényét. Anna személyes harcait és küzdelmeit vívja meg Etyeken, egy kis faluban, ahol svábok, magyarok és zsidók élnek meg békében egymás mellett. A háború családokat szakít szét, anyák és gyerekek maradnak férj és apa nélkül, miközben minden egyes személyes vagy kollektív tragédia még jobban összekovacsolja azokat, akikben közös az élni akarás.

Több emberi sorsot és családi történetet is végig kísérhetünk. A falusi közegben a hagyományok, történetek és szokások nemzedékről nemzedékre szállnak. Ezek a történetek olyan bölcsességeket és élettapasztatokat adnak át, amiket már csak nagyszüleink generációja őriz.

Bauer Barbara minden regénye, akár csak ez is, mélyen lélektani, az emberi elme és lélek minden egyes zugába beengedi olvasóit, miközben egy láthatatlan, de annál erősebb kapcsolatot alakít ki a múlt és a jelen között. A könyv varázslatos hangulata rabul ejt. Nem csak a szavak beszélnek és mesélnek, hanem minden egyes kép egy-egy ismerős érzelmet idéz fel az emberben. A történetekből sugárzik a hit, a szeretet, a remény, a családi hagyományok tisztelete és az ősök bölcsessége. Ezek az egyéni sorsok, a drámai események és a családi történetek egy olyan alkotássá állnak össze, ami kimagasló olvasmányélményt nyújt.

►►► Egyes előrejelzések szerint 2030-ra Kínának lesz a világon a legnagyobb keresztyén lakossága. Kína híres a hihetetlen gazdasági növekedéséről, s csak idő kérdése, hogy mikor lesz a világ gazdaságilag legfejlettebb hatalma. Mi van azonban mindezek mögött? Vajon mi viszi rá az embereket, hogy egy első ránézésre teljesen különböző világnézetű valláshoz csatlakozzanak? A kultúrforradalom célzatosan lerombolta az irgalmasságot és a felebaráti szeretetet. A hitelét veszített pártideológia helyére azonban kell valami más, amiben hinni lehet. A bibliai történetek fényesen világítanak az egoizmus kihűlt világában, mint például az irgalmas samaritánusról szóló példázat vagy a hegyi beszéd. Tömegek számára válhat vonzó-

vá és követendő példává a krisztusi felebaráti szeretet és a jézusi példák sokasága. Mert azok értéket adnak, normákat közvetítenek, zsinórmértékként szolgálnak. Ahogy egy kínai fogalmazott: „Azt hittük, ha meggazdagszunk, boldogok leszünk, de azóta rájöttünk, hiányzik valami.”

Az ötvenes évek Kínájába kalauzol el minket a Kelet könnye című film, amely a havannacsoport.hu oldalon megtekinthető. A híres skót atléta misszionárius Eric Henry Liddell életét dolgozza fel a Sasok szárnya című film, mely pedig a nicelife.hu oldalon nézhető meg.

Források: Wikipédia; Érted vagyok; Költőszó; Neokohn; Szilaj csikó; Open Doors USA

KERTÉSZ ADRIENN

Mit tudhatunk a Szentlélekről?

Miként kell a Szentlélekről helyesen gondolkodnunk? Református hitvallási iratunk, a Heidelbergi káté 53. kérdés-felelete megfogalmazza a Szentlélek Atyához és Fiúhoz való viszonyát:

Kérdés: „Mit hiszel a Szentlélekről?”

Felelet: „Hiszem először, hogy Ő az Atyával és a Fiúval egyenlőképpen örök Isten. Másodszor, hogy Ő nekem is adatott, engem igaz hit által Krisztusnak és minden Ő jótéteményének részesévé tesz, vigasztal és velem marad mindörökké.”

- A Szentlélek **nem egy személytelen erő**.
- **Istennel egyenlő**, ahogyan az Atya és a Fiú is.
- Tehát **egy Isten van**, aki lényegében egy, személyében három.
- Nem **helyes szóhasználat** a Szentlelket „Szent Szellem”-nek nevezni, ahogyan azt néhány felekezet gyakorolja. A magyar „szellem” szó a szellemi képességekre utal vagy a lepedős kísértet képét juttatja eszünkbe. A „szellem” szó ráadásul nem felel meg az eredeti héber (ruah) és görög (pneuma) szavak bibliai jelentéstartalmának sem.
- A Szentléleknek különféle **ajándékai** (karizmái) vannak, amiket mi, emberek kapunk meg. Ilyen lehet például a hit, a gyógyításra vagy a tanításra való képesség, a bölcsesség, a szeretet, az öröm, a békesség, a türelem, a szívesség, a jóság, a hűség, a szelídség, a kedvesség és a bűnökkel szembeni önmegtartóztatás.
- A Szentlélek **legfontosabb munkája** az egyház fenntartása és vezetése. A Lélek munkája által lesz ugyanis az Egyház Krisztus testévé.

Jean II Restout (1692–1768): Pünkösöd

